

Paula Hitler

Tsitaat

Paula Hitler kirjutas oma venna kohta:

„Inimese õena, kes ohverdas end Saksamaa eest, kirjutan selle kirja pärast Teist maailmasõda ja üsna lühidalt.

Härrased, ärge unustage, et veel kaua pärast seda kui teie nimed on unustatud ja teie kehad põrmuks muutunud, särab endiselt üle kõige Adolf Hitleri nimi. Teda pidevalt mustates ei õnnestu teil seda nime hävitada. Oma rammusate tindiste sõrmedega ei jõua te seda surnuks kägistada ega kustutada sadadest tuhandetest südametest, sest te olete selleks liiga tühised.

Kogu Tema armastus kuulus Saksamaale, kogu Tema võitlus oli pühendatud Saksamaale. Iga kord kui Ta sügavalt mõttesse langes, mõtles Ta Saksamaa hüvangule. Kui Ta võitles au ja kuulsuse nimel, siis olid need Saksamaa au ja kuulsus. Ja kui Talle ei jäänud selles ilmas enam muud kui oma elu, siis ohverdas Ta selle Saksamaa eest. Kas teie oleksite suuteline ohverdama oma elu Saksamaa eest? Mõeldes Saksamaa peale, ei mõtle te vastutusest vaid oma heast elust, võimust, isiklikust rikkusest, lõbust ja õgimisest.

Arvestage, härrased, et Juhi mõtete siirusest ja tema tegude puhtusest piisab, et kindlustada Talle surematust. Et Tema fanaatiliselt võitlust Saksamaa eest ei pärjatud võiduga nagu näiteks Cromwelli võitu Inglismaal, oli tingitud ilmselt kivilinenud mõtteviisist.

Vaatamata oma kalduvusele edevusele, kadedusele, julmusele ja halastamatusele ei unusta inglased kunagi, et nad on inglased. Riigitruudus on neil veres. Kuid sakslastel on nende püüdlustes esmatähtis iga muu siht peale Saksamaa. Teid teie pisikeste hingekestega ei liiguta üldsegi tõsiasi, et muudate rahvuse varemteks. Teie peamiseks sihiks pole kunagi olnud üldised hüved isiklike hüvede ees, ikka vastupidi. Kas te tõesti arvate, et oma niisuguse elueesmärgiga te suudate takistada suure inimese surematust?

See, millest ma kirjutasin sõjajärgsetel aastatel, toimub praegu, 1957. aastal ja kinnitab minu veendumuste õigsust.“

Paula Hitler

Berchtesgaden, 1. mail 1957. aastal.